

Document de ședință

12.6.2013

B7-0295/2013 }
B7-0298/2013 }
B7-0299/2013 }
B7-0300/2013 }
B7-0302/2013 }
B7-0303/2013 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 122 alineatul (5) și cu articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de grupurile:

ECR (B7-0295/2013)
S&D (B7-0298/2013)
Verts/ALE (B7-0299/2013)
ALDE (B7-0300/2013)
GUE/NGL (B7-0302/2013)
PPE (B7-0303/2013)

referitoare la situația musulmanilor rohingya
(2013/2669(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elisabeth Jeggle, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Eija-Riitta Korhola, Monica Luisa Macovei, Philippe Boulland, Jean Roatta, Filip Kaczmarek, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Giovanni La Via, Eduard Kukan, Sari Essayah, Csaba Sógor, Laima Liucija Andrikienė, Ivo Belet, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Krzysztof Lisek, Bogusław Sonik, László Tőkés

RC\939905RO.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

în numele Grupului PPE

**Véronique De Keyser, Robert Goebbels, Marc Tarabella, Joanna Senyszyn,
Liisa Jaakonsaari, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ana Gomes,
Richard Howitt**

în numele Grupului S&D

**Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Alexander Graf Lambsdorff,
Leonidas Donskis, Phil Bennion, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de
Sarnez, Anneli Jäätteenmäki, Sarah Ludford, Louis Michel,
Johannes Cornelis van Baalen, Edward McMillan-Scott, Kristiina Ojuland,
Robert Rochefort, Ramon Tremosa i Balcells, Fiona Hall**

în numele Grupului ALDE

**Barbara Lochbihler, Jean Lambert, Nicole Kiil-Nielsen, Jean-Jacob Bicep,
Franziska Keller, Raül Romeva i Rueda**

în numele Grupului Verts/ALE

Charles Tannock, Adam Bielan, Sajjad Karim

în numele Grupului ECR

Marie-Christine Vergiat

în numele Grupului GUE/NGL

Rezoluția Parlamentului European referitoare la situația musulmanilor rohingya (2013/2669(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Myanmar/Birmania, în special cele din 20 aprilie 2012¹, 13 septembrie 2012² și 22 noiembrie 2012³,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2013 referitoare la reinstaurarea beneficiului preferințelor tarifare generalizate al Myanmar/Birmania⁴,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 22 aprilie 2013 cu privire la Myanmar/Birmania,
- având în vedere declarația Înalțului Reprezentant, Catherine Ashton, din 27 noiembrie 2012 referitoare la Rezoluția din 2012 a Adunării Generale a ONU privind situația drepturilor omului în Myanmar,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant, Catherine Ashton, din 1 iunie 2013 privind acordul încheiat între guvernul Myanmarului/Birmaniei și Organizația pentru independența Kachin-ului,
- având în vedere declarația din 9 august 2012 a comisarului UE pentru cooperare internațională, ajutor umanitar și răspuns la situații de criză, Kristalina Georgieva, referitoare la situația musulmanilor rohingya,
- având în vedere raportul final al delegației din 3-5 aprilie 2013 a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European în Myanmar/Birmania,
- având în vedere măsurile restrictive impuse de Uniunea Europeană prin Decizia 2010/232/PESC a Consiliului din 26 aprilie 2010, modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 1083/2011 al Consiliului din 27 octombrie 2011,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant, Catherine Ashton, din 23 martie 2013 privind tulburările violente din orașul Meiktila din Myanmar/Birmania,
- având în vedere declarația din 2 aprilie 2013 a purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant, Catherine Ashton, privind moartea a 13 copii într-un incendiu într-o școală musulmană din Myanmar/Birmania,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948,

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0142.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0355.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0464.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2013)0218.

- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 1966,
 - având în vedere Convenția ONU privind statutul refugiaților din 1951 și Protocolul din 1967,
 - având în vedere Rezoluția nr. 67/233 a Adunării Generale a ONU din 24 decembrie 2012 privind situația drepturilor omului în Myanmar,
 - având în vedere apelul din 13 noiembrie 2012 adresat de ICNUR guvernelor din sud-estul Asiei de a-și menține deschise granițele pentru persoanele care fug din Myanmar/Birmania pe mare,
 - având în vedere raportul prezentat la 6 martie 2013 de Raportorul special al Organizației Națiunilor Unite cu privire la situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania,
 - având în vedere declarația lui Aun San Suu Kyi din 27 mai 2013 privind „politica celor doi copii” pentru musulmanii rohingya,
 - având în vedere decizia summitului ASEAN din noiembrie 2011 de a încredința președinția ASEAN în 2014 Myanmarului/Birmaniei,
 - având în vedere raportul din 22 aprilie 2013 al Human Rights Watch intitulat „«All You Can Do is Pray»: Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma’s Rakhine State” (Putem doar să ne rugăm: crime împotriva umanității și de curățare etnică a musulmanilor rohingya din statul Rakhine din Birmania),
 - având în vedere articolele 122 alineatul (5) articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât persecutarea minorității rohingya și violențele comise împotriva ei continuă să se intensifice, în special prin distrugerea proprietăților și a lăcașurilor de cult, arestări masive, detenții arbitrare, acte de tortură, violuri și restricții ale liberei circulații, ale dreptului la căsătorie și ale accesului la educație;
- B. întrucât violențele religioase care au izbucnit în statul Rakhine s-au extins la întreaga țară; întrucât în perioada martie-mai 2013 au avut loc mai multe atacuri împotriva musulmanilor în regiunile Rangoon, Mandalay și Pegu, precum și în statele Kachin și Shan, atacuri soldate cu moartea a 46 de persoane și strămutarea a peste 14 000;
- C. întrucât violențele sectare s-au răspândit acum într-o altă zonă din Myanmar/Birmania, câteva magazine din orașul Lashio din statul Shan au fost incendiate de mulțime la 28 mai 2013, iar trei femei rohingya au fost ucise de poliție în satul Parein în cursul unor ciocniri legate de adăposturile pentru refugiații aparținând acestei minorități la 4 iunie 2013;
- D. întrucât peste 130 000 de musulmani rohingya strămuțați se află în continuare în tabere și alte locuri, iar guvernul Myanmarului/Birmaniei a permis doar un acces limitat și inadecvat în scopuri umanitare la populația rohingya expusă la risc; întrucât mulți musulmani rohingya

sunt izolați în zone inundabile, fiind expuși ploilor musonice și ciclonilor; întrucât nu se pot întoarce acasă din cauza violențelor continue, din cauză că le-au fost distruse casele sau că sunt împiedicați de forțele de securitate să părăsească taberele în care sunt deținuți;

- E. întrucât zeci de mii de musulmani rohingya au fugit pe mare pentru a scăpa de persecuții, sute dintre ei pierzându-și viața în naufragii sau pentru că au fost trimiși înapoi pe mare; întrucât se pare că 1 700 de musulmani rohingya fugiți din Myanmar/Birmania sunt deținuți în condiții înfiorătoare în centre de detenție pentru imigranți din Thailanda;
- F. întrucât la 23 aprilie 2013 Comisia independentă de anchetă înființată în august 2012 pentru a investiga violențele sectare din statul Rakhine a emis un raport conținând recomandări destinate să dezamorseze tensiunile, dar a refuzat totuși să recunoască identitatea rohingya, nu a găsit vinovații pentru abuzurile împotriva drepturilor omului comise în timpul tulburărilor, a sugerat o „separare temporară” între comunitatea musulmană și cea budistă și a recomandat instituirea unor programe de contracepție inacceptabile pentru musulmani;
- G. întrucât, deși președintele Myanmarului/Birmaniei, U Thein Sein, s-a angajat într-un discurs ținut la 6 mai 2013 că guvernul său va respecta drepturile fundamentale ale musulmanilor din statul Rakhine și a luat câteva măsuri pentru lărgirea libertăților civile în țară, situația dramatică a musulmanilor rohingya și a relațiilor interetnice în general ar putea să submineze întregul proces de reformă din Myanmar/Birmania; întrucât există rapoarte independente credibile care evidențiază complicitatea autorităților din Myanmar/Birmania la crimele împotriva umanității îndreptate împotriva populației rohingya care au dus la segregarea într-o mare măsură a statului Rakhine pe criterii religioase;
- H. întrucât guvernul din Myanmar/Birmania a anunțat recent că va reinstitui „politica celor doi copii”; întrucât această politică a fost condamnată de Raportorul special al ONU pentru drepturile omului în Myanmar/Birmania, Tomás Ojea Quintana, ca o măsură discriminatorie și coercitivă împotriva musulmanilor rohingya din statul Rakhine care le încalcă acestora drepturile fundamentale ale omului și contravine obligațiilor și angajamentelor internaționale ale Myanmarului/Birmaniei în domeniul drepturilor omului;
- I. întrucât comunitatea internațională a îndemnat guvernul birman să revizuiască legea din 1982 privind cetățenia pentru a se asigura că musulmanii rohingya nu mai sunt apatrizi și pentru a combate originile discriminării de durată împotriva populației rohingya;
- J. întrucât medicul Tun Aung, un respectat lider al comunității din statul Rakhine, în vârstă de 65 de ani, a fost arestat în iunie 2012 și condamnat la 17 ani de închisoare din motive denunțate la scară largă de grupuri de protecție a drepturilor omului, inclusiv Amnesty International, ca motive politice;
- K. întrucât, conform raportului Human Rights Watch intitulat „«All You Can Do is Pray»: Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma’s Rakhine State”, dat publicității la 22 aprilie 2013, abuzurile la care au fost supuși musulmanii rohingya în ultimul an, la care se pare că au participat și organisme de stat, constituie crime împotriva umanității și epurări etnice; întrucât raportul prezintă, de asemenea, dovezi privind existența a patru gropi comune datând din 2012 în statul Rakhine;

RC\939905RO.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

- L. întrucât libertatea presei și a mass-mediei online și offline joacă un rol esențial pentru descoperirea și documentarea abuzurilor împotriva drepturilor omului și pentru tragerea la răspundere a guvernelor;
- M. întrucât, conform Declarației Universale a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul de a solicita azil în caz de persecuție,
1. condamnă încălcările grave ale drepturilor omului și violențele comise împotriva musulmanilor rohingya în Myanmar/Birmania și cere tuturor părților să se abțină de la folosirea violenței;
 2. își exprimă compătimirea tuturor victimelor violenței și persecuțiilor ilicite din Myanmar/Birmania;
 3. recunoaște pașii făcuți în ultimul an de Președintele U Thein Sein și alți reformatori din Myanmar/Birmania în vederea introducerii reformelor democratice; regretă, însă, eșecul guvernului de a proteja etnia rohingya de violența organizată și cere guvernului și întregii societăți din Myanmar/Birmania să acționeze fără întârziere pentru încetarea abuzurilor din domeniul drepturilor omului și aducerea autorilor atacurilor violente și ai altor abuzuri similare în fața justiției;
 4. îndeamnă guvernul din Myanmar/Birmania să procedeze astfel ca forțele sale de securitate să facă tot ceea ce le stă în putere pentru a-i proteja pe musulmanii rohingya de acțiunile violente; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la alegațiile conform cărora forțele de securitate birmane au luat parte la violențe și își reiterează apelul urgent în favoarea unei investigații complete și independente în legătură cu acestea, cu ajutorul Organizației Națiunilor Unite;
 5. subliniază necesitatea unor acțiuni urgente pentru soluționarea pericolelor umanitare cu care se confruntă toate persoanele strămutate din Myanmar/Birmania, în special persoanele rohingya; își reiterează apelul adresat guvernului din Myanmar/Birmania de a permite agențiilor ONU și ONG-urilor umanitare, precum și jurnaliștilor și diplomaților, accesul nestânjenit în toate zonele țării, inclusiv statul Rakhine, și accesul deplin, fără restricții, pentru ajutoarele umanitare destinate tuturor comunităților afectate de conflict și violență sectară; cere, de asemenea, autorităților birmane să îmbunătățească de urgență condițiile din taberele de persoane strămutate rohingya;
 6. insistă ca toate țările din regiune să-și îndeplinească obligațiile internaționale cu privire la drepturile refugiaților, să-și deschidă granițele pentru persoanele rohingya în căutare de azil și să le ofere acestora cel puțin o protecție temporară, sprijinind totodată guvernul birman pentru soluționarea echitabilă, pe termen lung, a cauzelor subiacente;
 7. cere guvernului din Thailanda să pună capăt imediat detenției inumane a unui număr de cel puțin 1 700 de solicitanți de azil rohingya și să le ofere acestora accesul la agențiile ONU pentru refugiați; regretă faptul că guvernul din Thailanda nu a creat, până în prezent, condiții pentru ca ICNUR să efectueze screeninguri pentru stabilirea statutului de refugiat al solicitanților de azil rohingya;

RC\939905RO.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

8. îndeamnă guvernul birman să autorizeze înființarea unui birou al OHCHR în țară, cu sucursale în toate provinciile, pentru a permite monitorizarea corespunzătoare a situației drepturilor omului din țară;
9. salută promisiunea Președintelui U Thein Sein că toți autorii violențelor vor fi aduși în fața justiției, precum și angajamentul în favoarea unei societăți multiculturale, multietnice și multiconfesionale; îi solicită Președintelui să acționeze în continuare pentru instituirea statului de drept și pentru soluționarea cauzelor aflate la originea violențelor;
10. salută anunțul făcut de Președintele U Thein Sein la 4 iunie 2013, și anume că toți prizonierii politici din Myanmar/Birmania vor fi eliberați; își reafirmă poziția potrivit căreia eliberarea tuturor prizonierilor politici, inclusiv a dr Tung Aung, ar trebui să aibă loc fără întârziere și în mod necondiționat, cu repunerea integrală în drepturi și reinstituirea tuturor libertăților;
11. îndeamnă guvernul să caute în continuare și să implementeze soluții durabile privind cauzele care stau la baza tensiunilor, inclusiv măsuri de abordare a statutului comunității rohingya; își reiterează apelurile anterioare în favoarea unei modificări sau abrogări a legii cetățeniei din 1982, pentru ca persoanele aparținând comunității rohingya să aibă acces la cetățenia birmană, care implică atât drepturi, cât și obligații, și să alinieze legea modificată sau înlocuită la standardele internaționale în materie de drepturile omului și cu obligațiile care îi incumbă țării în conformitate cu articolul 7 din Convenția ONU privind drepturile copilului;
12. critică declarația Ministrului Imigrației din Myanmar/Birmania, Khin Yi, din 11 iunie 2013, prin care și-a exprimat sprijinul pentru reinstituirea politicii celor doi copii;
13. salută declarația recentă a liderului opoziției, Aung San Suu Kyi, prin care protestează împotriva reintroducerii politicii celor doi copii pentru membrii comunității rohingya și îndeamnă guvernul birman să abroge fără întârziere această dispoziție, împreună cu alte politici, reglementări sau legi coercitive sau discriminatorii
14. subliniază importanța efectuării schimbărilor legislative și administrative necesare pentru a asigura participarea cea mai largă a populației birmaneze, inclusiv a minorităților, la alegerile din 2014;
15. solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant să abordeze această chestiune la cel mai înalt nivel politic cu putință în cadrul contactelor sale cu Myanmar/Birmania și cu alte țări membre ale ASEAN;
16. reamintește că Uniunea Europeană și-a reinstituit recent sistemul de preferințe generalizate (SPG) în relațiile cu Myanmar/Birmania; reiterează faptul că aceste preferințe sunt condiționate de respectarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului; îndeamnă Comisia să monitorizeze îndeaproape progresele înregistrate de autoritățile birmane în ceea ce privește respectarea acestor condiții;
17. îi cere Comisiei ca, atunci când le supune Parlamentului și Consiliului un act delegat pentru aplicarea în continuare a SPG în relațiile cu Myanmar/Birmania după 31 decembrie 2013, să includă un raport însoțitor care să demonstreze lipsa violențelor grave și sistematice, conform

principiilor înscrise în reglementările privind SPG, acordând o atenție deosebită comunității rohingya;

18. solicită Comisiei să evalueze în mod efectiv și global impactul asupra drepturilor omului al acordului bilateral privind investițiile avut în vedere, înainte de a-și formula propunerea de directive privind negocierile și să consulte îndeaproape Parlamentul și societatea civilă în cursul procesului;
19. se așteaptă ca SEAE să informeze regulat Parlamentul despre procesul de instituire a unui dialog pe tema drepturilor omului cu Myanmar/Birmania; cere SEAE și statelor membre să întocmească o listă de repere precise în materie de drepturile omului, în raport cu care să evalueze progresele autorităților birmaneze în ceea ce privește reformele; subliniază faptul că dezvoltarea în continuare a relațiilor UE cu conducerea birmană ar trebui condiționată de unele progrese concrete, în special în legătură cu situația comunității rohingya;
20. solicită o componentă puternică și vizibilă a societății civile, în care să fie reprezentată și comunitatea rohingya, care să participe la Grupul operativ UE-Birmania ce urmează să fie înființat ulterior în cursul acestui an și, în acest scop, să se sprijine pe experiența acumulată în cazul Grupului operativ UE-Egipt;
21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru politica externă și de securitate, Guvernelor și Parlamentelor statelor membre, Guvernului și Parlamentului din Myanmar/Birmania, Secretarului general al ASEAN, Comisiei Interguvernamentale a ASEAN privind Drepturile Omului, Reprezentantului special al ONU pentru drepturile omului în Myanmar, Înaltului comisar al ONU pentru refugiați, Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și guvernelor și parlamentelor celorlalte state din regiune.